

De groene wetgeving (Flora- en faunawet) toegelicht

Deel 7: de gast van de jachthouder (vervolg)

We hebben in 6 afleveringen redelijk uitgebreid gezien wie gerechtigd is tot het genot van de jacht. We zagen de jachthouder die het genot van de jacht heeft krachtens een zakelijk recht met de grond (eigendom, (erf)pacht, vruchtgebruik of beklemdrecht). We zagen ook de jachthouder die dit genot heeft krachtens een zakelijk recht van huur en

verhuur. We zagen dat in een jachtveld nooit meer dan twee jachthouders kunnen zijn en dat het recht tot genot van de jacht zich richt op de diersoorten, met andere woorden 'het wild'. We zagen ook dat een jachtuurovereenkomst aan bepaalde wettelijke eisen moet voldoen.

Het recht om op wild te mogen jagen is een vorm van uitzondering van de algemene verbodsbepaling van artikel 9 van de wet om beschermde inheemse diersoorten te doden.
(foto: H. Peeters)

Wanneer een jachthouder het genot van de jacht heeft op het konijn, en niet op de haas, kan hij aan anderen niet toestaan in zijn gezelschap op de haas te jagen.
(foto: archief)

Deze aflevering

Verskil met Jachtwet

Voor we verder gaan met een onderdeel van de jacht wil ik nog eens benadrukken dat de lezer niet moet vergeten dat de Flora- en faunawet geen 'vernieuwde' Jachtwet is. De titel Jacht is slechts een onderdeel van hoofdstuk V (Bijzondere bepalingen) van de wet. Artikel 31 van de wet begint met *'in afwijking van het bepaalde in artikel 9 is het toegestaan te jagen op wild voor zover dit geschiedt in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens ...'* Het recht om op wild (genoemd in artikel 32 van de wet) te mogen jagen is een vorm van uitzondering van de algemene verbodsbepaling van artikel 9 van de wet *'om beschermde inheemse diersoorten te doden.'* De *considerans* spreekt over *'houdende regels ter bescherming van in het wild levende planten en diersoorten...'* Dat is een fundamenteel verschil met de Jachtwet die als *considerans* had *'houdende bepalingen betreffende de jacht.'*

Jachthouder als centrale figuur

Niemand zal ter discussie stellen dat de jachthouder de centrale figuur is ten aanzien van de jacht. Hij of zij is *'gerechtigd tot het genot van de jacht'*. Maar o.a. de toezichthouders en opsporingsambtenaren onder de lezers van ons blad weten maar al te goed dat bij de controles in het (jacht)veld niet altijd een jachthouder aanwezig is. Ik zal nooit vergeten dat ik jaren geleden jagers controleerde. Het was nog in de tijd van de (eenvoudige) Jachtwet. Eén van mijn eerste vragen was: wie is de jachthouder? Er stapte een persoon in het groen naar voren die zich voorstelde als de jachthouder. Toen ik hem naar zijn 'papieren' vroeg (heel algemene vraag natuurlijk) overhandigde hij mij een vergunning ex artikel 7 lid 1b Jachtwet. Hij mocht op grond van die vergunning

buiten het gezelschap van de jachthouder in zijn jachtveld jagen. Nadat ik de vergunning had ingezien, zei ik tegen hem: "U bent niet de jachthouder, u heeft een vergunning van de jachthouder." Hij beaamde dat. Hij had ook gasten bij zich in het veld. Dat mocht op grond van die vergunning. Dat is nu geregeld in artikel 36 van de wet.

Aan anderen

Artikel 36 van de wet regelt een mogelijkheid voor de jachthouder om *'het hem toekomende genot van de jacht'* aan anderen toe te staan. Dat is de kern van artikel 36 maar er zijn wel een paar kanttekeningen bij te maken. Artikel 36 lid 1 van de wet noemt de mogelijkheid dat anderen het genot van de jacht uitoefenen in zijn gezelschap. Maar wel onder voorwaarde dat de jachthouder voorzien is van een *jachtakte of een valkeniersakte*. Er staat niet dat dit alleen geldt wanneer er gejaagd wordt *met een geweer*, zoals dat wel staat in artikel 38 lid 1a van de wet. Nee, wanneer een jachthouder voorzien is van een *jachtakte of een valkeniersakte* (kooikersakte wordt niet genoemd) kan hij aan anderen toestaan om het hem toekomende genot van de jacht in zijn gezelschap uit te oefenen. Dat is eigenlijk logisch. Wanneer een jachthouder het genot van de jacht heeft op het konijn, en niet op de haas, kan hij aan

anderen niet toestaan in zijn gezelschap op de haas te jagen. Dat begrijpt iedereen.

Gasten

De wetgever heeft geen limiet gesteld aan het aantal gasten. Een goed jachthouder zal zelf wel aanvoelen hoeveel gasten 'passend' zijn in zijn jachtveld en niet minder belangrijk: wat voor gasten... Niet iedereen vertoont de vereiste weidelijkheid wanneer hij of zij met een geweer de ruimte krijgt in het jachtveld. Een jachthouder bedenkt zich de volgende keer om zo'n gast nog een keer uit te nodigen. Het viel mij op dat de kooikersakte van artikel 38 lid 1c van de wet niet genoemd wordt in artikel 36 lid 1. Het kooibedrijf is niet geschikt om met gasten uit te voeren, dat moet in alle rust gebeuren. Behalve dan het 'hulpje' van de kooiker, die de gevangen eenden de nek omdraait. Het gaat in artikel 36 van de wet niet om toeschouwers die als gast meegaan en het doen en laten van de jager, kooiker of valkenier gade slaan. Het gaat om het *'hem toekomende genot van de jacht in zijn gezelschap uit te oefenen.'* Dus daadwerkelijk jagen!

In zijn gezelschap

Dit is een kernbegrip in artikel 36 lid 1 van de wet. Immers lid 2 gaat over *'anders dan in zijn gezelschap'*. Wat is *'in zijn gezelschap'*? Een klassieke vraag die toezichthouders, opsporingsambtenaren en jagers heeft bezig gehouden. De wetgever heeft het niet gedefinieerd. Van Dale zegt eenvoudig: *het samen-zijn met anderen.*¹ Gelukkig heeft de Hoge Raad zich bij (een oud) arrest van 16 mei 1927 (ging nog over de Jachtwet 1923) uitgesproken dat er pas sprake is van *'in gezelschap jagen'* wanneer de jachthouder daadwerkelijk meejaagt. Alleen zijn aanwezigheid in het veld is niet voldoende. Dat is ook logisch. Hoe moet een jachthouder toezicht houden op het doen en laten van zijn gasten wanneer hij zelf niet mee jaagt? Bovendien is hij (of zij) de centrale figuur in het jachtveld en op grond van artikel 37 van de wet verantwoordelijk en aanspreekbaar. De jachthouder heeft het recht tot genot van de jacht en kan aan anderen toestaan om het hem toekomende genot van de jacht in zijn gezelschap uit te oefenen.

Akte aanvragen

In de praktijk van het verstrekken van jachtakten is de jacht op basis van artikel 36 lid 1 van de wet de meest eenvoudige vorm om een akte te krijgen. De aanvrager levert een 'gastjagersverklaring' in bij het hoofd van de plaatselijke politie (samen met andere papieren) en ontvangt een jachtakte. Alle 'Bijzondere Wettenmensen' van de politiekorpsen kennen het wel en veel jagers krijgen zo hun begeerde jachtakte. Ik lees in artikel 39 lid 1b van de wet dat *'de aanvrager genoegzaam moet aantonen in de gelegenheid te zijn om met gebruikmaking van een*

geweer of met een jachtvogel te jagen in een jachtveld waarin hem het genot van de jacht overeenkomstig de artikelen 33 of 34 toekomt of waarin hem de uitoefening van dat genot overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens artikel 36 is toegestaan.' Nu de vraag: ik ga samen met een bevriende jachthouder naar het politiebureau. De bevriende jachthouder overlegt zijn jachthuurovereenkomsten en zegt dat ik als gast met hem mag jagen in zijn jachtveld. Heb ik nu voldaan aan de vereisten van artikel 39 lid 1 onder b van de wet? Of moet er een schriftelijk bewijs zijn? Mag ik als gast met een andere jachthouder mee jagen of alleen met mijn bevriende jachthouder?

Tekst: H. Madern.

Het kooibedrijf is niet geschikt om met gasten uit te voeren, dat moet in alle rust gebeuren. (foto: G. Hobbelink)

¹ Bron: *De jager en de Jachtwet*, mr. C. Barends.

Er is pas sprake is van 'in gezelschap jagen' wanneer de jachthouder daadwerkelijk meejaagt.

